

Únor

Divadelní zpravodaj >>> 109. sezóna 2018/2019

MIKVE V REŽII KATEŘINY DUŠKOVÉ

Z MĚSTA DO MĚSTA S MILANEM NĚMCEM

INSCENACÍ ROKU 2018 JE Z POSTELE DO POSTELE

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA *Fanda* ZVÝHODNĚNÉ / ZDARMA VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU
 ✨ GRAND FESTIVAL SMÍCHU

Únor

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK	1.	17:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 19:15	
SOBOTA	2.	18:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	KONEC 20:40	U
NEDĚLE	3.	19:00	S. Thiéry / DVA NAHATÝ CHLAPI		
			Bláznivá komedie o advokátovi, který se jednoho dne probudí v posteli se svým kolegou z práce... Hrají M. Zounar, M. Kraus a další. Režie A. Procházka. JT PROMOTION, Plzeň		
PONDĚLÍ	4.	19:00	I. Dousková / HRDÝ BUDŽES	→ ✨	
			Husákovská normalizace pohledem osmileté školačky v podání B. Hrzánové. Dále hrají J. Vlčková a L. Jeník. Režie J. Schmiedt. Divadlo A. Dvořáka Příbram		
ÚTERÝ	5.	19:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 21:15	F
STŘEDA	6.	18:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 20:20	X
PÁTEK	8.	19:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 21:15	H
SOBOTA	9.	19:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 21:30	
NEDĚLE	10.	19:00	4TET – VERZE V.	→ ✨	
			Zbrusu nová koncertní show jedinečného vokálního seskupení. VM ART production, Praha		
ÚTERÝ	12.	17:30	KRÁL JELENEM	KONEC 20:00	J
STŘEDA	13.	19:00	S. O'Casey – J. Krejčík / PENSION PRO SVOBODNÉ PÁNY	EPILOG ✨	F
			Komedie o tom, jak je těžké dostat slečnu do pánského pensionu... Hrají P. Děrgel, L. Příkazký a další. Režie J. Dulava. Divadlo Palace, Praha		
ČTVRTEK	14.	19:00	KISS ME, KATE	KONEC 21:40	DERNIÉRA ↪ str. 22–23
PÁTEK	15.	19:00	T. Vermes / UŽ JE TADY ZAS!		Q
			Představte si, že se v naší současnosti probudí v berlínském parku A. Hitler! Hrají O. Kavan, K. Hrušínská, Z. Hruška, M. Kern a další. Režie M. Balcar. Divadlo Na Jezerce, Praha		
SOBOTA	16.	18:00	OPORY SPOLEČNOSTI	KONEC 20:15	T

NEDĚLE	17.	19:00	DAVID KOLLER ACOUSTIC TOUR 2019 	
			Koncert z akustického turné jedinečného zpěváka a jeho kapely. VM ART production, Praha	
PONDĚLÍ	18.	10:00	K. Plešková – W. Shakespeare / JEŠTĚ SE POTKÁME	ŠK
			Příběh z divadelního zákulisí o nových začátcích. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
ÚTERÝ	19.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE KONEC 21:30	V
STŘEDA	20.	19:00	AŽ NA VĚKY KONEC 21:20	R
ČTVRTEK	21.	19:00	AŽ NA VĚKY KONEC 21:20	M
PÁTEK	22.	10:00	MIKVE VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA	VG
		19:00	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE KONEC 21:40	E
SOBOTA	23.	19:00	MIKVE I. PREMIÉRA	P1
NEDĚLE	24.	19:00	MIKVE II. PREMIÉRA	P2
PONDĚLÍ	25.	18:00	SLAVNOSTNÍ TANEČNÍ KONCERT ke 100. výročí ZUŠ Pardubice, Havlíčkova	
			V programu vystoupí současní i bývalí žáci tanečního oboru ZUŠ Pardubice, Havlíčkova.	
ÚTERÝ	26.	19:00	F. Roger-Lacan / ANI SPOLU, ANI BEZ SEBE 	
			Komedialní hit současné Paříže o jiskření mezi pohlavími. Hrají J. Paulová a D. Suchařípa. Režie L. Engelová. Divadlo Kalich, Praha	
STŘEDA	27.	19:00	MIKVE	K

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	2.	18:00	GEORGE KAPLAN KONEC 19:35 	T₁+T₂
ČTVRTEK	7.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL KONEC 20:40	
NEDĚLE	10.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY KONEC 21:45	
ÚTERÝ	12.	18:00	ISLAND – CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA	
			Krajina Islandu je jak z jiného světa – sopky, láva, barevné horniny. Horké prameny a gejzíry. A o tom všem vám bude vyprávět A. Novák, průvodce CK Periscope Skandinávie.	
STŘEDA	13.	19:00	ONE HUMAN SHOW SIMONY BABČÁKOVÉ EPILOG 	
			Improizační talk show veselá i k zamyšlení, ale hlavně s nadsázkou a bez cenzury! Vhodné od 15 let! R&Z Production, Most	
PÁTEK	15.	9:00	K. Plešková / STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI	ŠK
			Pohádka plná vtipů, nepovedených kouzel a písniček napsaná přímo na tělo našich začínajících herců. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
		10:30	STRAŠIDLA A LOUPEŽNÍCI	ŠK

NEDĚLE	17.	18:00	GEORGE KAPLAN	KONEC 19:35	↔		U₁+U₂
ČTVRTEK	21.	19:00	ESTER KOČIČKOVÁ & MOODY CAT BAND			EPILOG 	
			(Nejen) Jazzové standardy: nestandardně a česky – nadčasové melodie s originálními i provokativními texty výjimečné zpěvačky, herečky a moderátorky.				
PONDĚLÍ	25.	10:00	ZAHRADA JANE AUSTENOVÉ				ŠK
		18:00	L. Lagronová / ZAHRADA JANE AUSTENOVÉ			<i>Fanda</i>	
			Hra zobrazující trnitou cestu, jíž se musela prodírat slavná anglická spisovatelka. Hrají M. Málková, A. Veldová a L. Štěpánková. Režie R. Lipus. Vršovické divadlo MANA, Praha				
ÚTERÝ	26.	10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20	↔	OBNOVENÁ PREMIÉRA	ŠK
STŘEDA	27.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 9:50	↔		ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20	↔		ŠK
		19:00	A. McDowall / KAPITÁN SKVĚLOUŠ				R₁
			I superhrdinové mají své dny. Zábavná a zároveň dojemná sonda do života muže, jenž má na bedrech osud nejen své rodiny, ale i celého světa. Hrají P. Borovec, Š. Fingerhutová, K. Hulcová j. h. a J. Pejchal. Režie S. Čermáková. Uvádíme v rámci cyklu INprojekty .				
ČTVRTEK	28.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20			

POEDIUM V KLUBU

PONDĚLÍ	11.	10:00	ČAS SVAŘENÉHO VÍNA				ŠK
			Literární dýchánek se vzpomínkou na D. J. Salinger a jeho knihu Kdo chytá v žitě. Účinkují V. Malá, K. Sedlářová, K. Bartoš a M. Przebinda. Režie L. Nunvář.				
ÚTERÝ	19.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50		OBNOVENÁ PREMIÉRA	<i>Fanda</i>

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	5.	10:00	ČAS SVAŘENÉHO VÍNA	HRADEC KRÁLOVÉ (KLICPEROVO DIVADLO)			
SOBOTA	9.	19:00	AŽ NA VĚKY	JAROMĚŘ			
STŘEDA	13.	19:00	RASPUTIN	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)			HK
PÁTEK	15.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	NOVÝ BYDŽOV			
ÚTERÝ	26.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	MLADÁ BOLESLAV			

H. Galron / MIKVE

 str. 10–11

Příběhy osmi žen a odhalování jejich tajemství, která vedou k neodvratnému konci. Hra současně izraelské dramaticky otvírá na pozadí tradičního židovského rituálu téma postavení žen ve společnosti. Na hladinu rituální očištné lázně vyplouvají tajemství, která měla být ukryta, a pravda, která měla být zamlčena. Hra má i přes svou silnou emocionálně-etickou apelaci velkou dávku odlehčujícího nadhledu a humoru. V hlavních rolích J. Janoušková a P. Janečková. Režie K. Dušková.

H. Ibsen

 str. 12–15

OPORY SPOLEČNOSTI

Příběh ze života vysoce postavených, jejichž lež může mít hodně dlouhé nohy, ale když klopýtne, pád je prudký. V hlavních rolích M. Němec, P. Janečková, V. Malá a P. Borovec. Režie D. Šiktanc.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY II ANEK BAROKO PRO OKO

 str. 16

Druhý díl dobrodružné cesty, při které objevujeme pestrý svět hudby a její vývoj! S muzikanty Komorní filharmonie Pardubice hrají V. Malá a M. Mejzlík. Režie J. Uherová.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Výpravná romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková a J. Láska. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

V. Hradská / COMMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destiniové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského sitcomu. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nálstotná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn

 str. 8

Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerošová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

C. Gozzi / KRÁL JELENEM

Pohádková veselohra o lásce a touze po moci. V hlavních rolích M. Němec, L. Špíner a M. Sikorová. Režie M. Pecko.

B. a S. Spewackovi – C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

H. Ashman – A. Menken KVÍTEK Z HORRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

F. Sonntag / GEORGE KAPLAN

Špionážní komedie o jméne, které by mohlo změnit svět. Hrají P. Janečková, Š. Fingerhutová, M. Sikorová, J. Musil a M. Němec. Režie L. Dušková.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písničkami zpívá M. Hruzy. V titulních rolích V. Cermák Macková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

R. Bean / AŽ NA VĚKY

Milostný příběh dvou propletených životů v průběhu jednoho půlstoletí. Hrají Z. Bittlová, P. Janečková, Š. Fingerhutová, L. Frej j. h., J. Pejchal a J. Láska. Režie R. Lipus.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

J. LÁSKA NA LOŇSKÉM DIVADELNÍM BÁLE, FOTO J. SEJKORA

Š. FINGERHUTOVÁ, COMMEDIA FINITA, FOTO J. VOSTÁŘEK

PŘIPRAVUJEME NA BŘEZEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK **1.** 19:00

LÁSKYPLNÝ DIVADELNÍ BÁL

 str. 17

SOBOTA **9.** 16:00

HODINA ZPĚVU – VE ZVĚŘINCI

Interaktivní koncert pro děti. Účinkuje J. Uhlíř.

PÁTEK **15.** 19:00

Z POSTELE DO POSTELE

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ **4.** 19:00

D. Košťák / LAJKA

Komedie o pejscích, ale také výpověď němé tváře, z níž lidé udělali obětího voříška.

Hrají V. Malá, R. Chvalová, M. Sikorová, T. Lněnička a A. Postler. Režie A. Skala. **INprojekt**

POEDIUM V KLUBU

SOBOTA **9.** 19:00

THE REST IS SILENCE...

Poetický večer s W. Shakesparem v překladech J. Joska. Účinkují J. Ondrušková, J. Láska, M. Przebinda a J. Š. Svěrák. Připravil M. Przebinda.

ÚTERÝ **26.** 19:00

COMMEDIA FINITA

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ŠTĚDRÉ ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ V DIVADLE

Stejně jako je před štědrovečerní půlnocí zcela zaplněné Pernštýnské náměstí, kde přítomní poslouchají či zpívají Rybovu Českou mši vánoční, přesně o půlnoci je do posledního místa obsazená i historická budova Východočeského divadla, kde se koná už tradiční **ŠTĚDRONOČNÍ ZPÍVÁNÍ V DIVADLE**. Každoročně se zde scházejí herci a přátelé divadla s diváky, povídají si, společně notují koledy a rozjímají. A o sváteční noci nechybí ani obdarovávání a sbírka pro potřebné...

Letos se v publiku, za přispění **Lions Clubu Pardubice** a **Nadace Lenky a Romana Šmidberských**, vybralo úctyhodných **93 000 Kč**, které byly určené na pořízení potřebných kompenzačních a rehabilitačních pomůcek pro malou Elišku Novotnou s diagnózou atypický Rettův syndrom. Nemocné Elišce však můžeme pomáhat i nadále zasláním jakéhokoli finančního obnosu na účet 2001142763/2010. Všem dárcům patří velký dík!

RaS

RODIČE ELIŠKY NOVOTNÉ PŘI PŘEBÍRÁNÍ ŠEKŮ OD LIONS CLUBU PARDUBICE A NADACE LENKY A ROMANA ŠMIDBERSKÝCH.

VEČER SI NENECHALI UJÍT ANI LADISLAV ŠPÍNER, TOMÁŠ NOVOTNÝ, ALEXANDR POSTLER A MILAN NĚMEC.

DO PESTRÉHO PROGRAMU VÝJIMEČNÉ NOCI SVÝM ZPĚVEM PŘÍSPĚLA I DAGMAR NOVOTNÁ. FOTO JIŘÍ SEJKORA

Z POSTELE DO POSTELE

JE INSCENACÍ ROKU 2018

Rok 2018 jsme zakončili dvěma do posledního místa vyprodanými představeními. Na Malé scéně se diváci v retrokomedii Normální debil vrátili zpět v čase a s mladým Norbertem Intribusem zavzpomínali na dospívání v socialistickém Československu. Návštěvníci Městského divadla se přesunuli až za kanál La Manche, kam je zavedl děj komedie Z postele do postele, po níž ředitel divadla Petr Dohnal vyhlásil výsledky tradiční divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci roku.

Trefou do černého byl výběr titulu silvestrovského představení v Městském divadle, neboť **divácky nejúspěšnější inscenací roku 2018** se stala právě odehraná komedie anglického dramatika Alana Ayckbourna **Z POSTELE DO POSTELE**. Příběhy čtyř manželských párů, v nichž se realisticky zrcadlí životy většiny z nás, se staly jasným diváckým hitem už vloni, kdy po pouhém dvouměsíčním uvádění opanovaly druhé místo ankety. Zmatky jedné sobotní noci ve třech bytech, potažmo ložnicích, pod režijní taktovkou Zdeňka Duška skvěle rozehrávají Ludmila Mecerodová, Petra Janečková, Martina Sikorová,

Veronika Malá, Martin Mejzlík, Milan Němec, Jan Musil a Petr Borovec.

Situační komedie **Z postele do postele** je zároveň i naším **nejnavštěvovanějším titulem**, během roku 2018 ji v Pardubicích a na zájezdech zhlédlo 10 442 diváků.

Pomyslnou druhou příčku divácké oblíbenosti obsadila tanečně-herecká inscenace **TANČÍRNA** v režii Petra Novotného, který pod pseudonymem Petr Abraham napsal i scénář, jehož koncepce vychází ze slavného filmu režiséra Ettore Scoly Le Bal.

Text naší verze Tančírny s podtitulem Masopustní obrazy z dějin národa českého vznikl při příležitosti 100. výročí založení Československé republiky, jejíž bohatou historií přibližují herci – téměř celý náš soubor – beze slov, pouze prostřednictvím pohybu, gest a tance.

Na nejvyšších pozicích divácké oblíbenosti se po dvou předchozích vítězstvích stále drží výpravná rodinná pohádka **KRÁSKA A ZVÍŘE**, která se tentokrát umístila na třetím místě. Titulní role v ní ztvárňují dnes již hostující Veronika Čermák Macková a Josef Láska. Režisér Petr Novotný si k inscenování Hrubínova básnického díla podle starofrancouzské pohádky přizval Michala Hrzů, jenž do hry složil scénickou hudbu a napsal písně, které sám nazpíval a které jsme vydali na CD. Inscenace měla premiéru v červnu 2016 na vyhlídce Kunětické hory, kam se po

sezónním uvádění v Městském divadle vrátí i letos v létě.

Možnost zvolit inscenaci roku měli opět i novináři a kritici – **Cenu novinářů** letos obdrželo naše zpracování slavného amerického muzikálu **KVÍTEK Z HORRORU** v režii Petra Gazdíka. V černé komedii o velké lásce a zpívající masožravce, která se postupně stává hrozbou lidstva, hrají a zpívají Martina Sikorová, Petr Borovec, Milan Němec, Zdeněk Rumpík, Tomáš Lněnička a další, které doprovází živý jedenáctičlenný orchestr.

Závěrem statistika – v roce 2018 VČD navštívilo 131 421 diváků, čímž jsme znovu obhájili titul nejnavštěvovanějšího jednosouborového regionálního divadla. Celkový počet představení spolu s dovozovými akcemi a zájezdy činil 532! RaS

VÝSLEDKY DIVÁCKÉ ANKETY NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVACÍ VÝHLÁŠCE ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL.

ANKETNÍ LÍSTKY BYLY SLOSOVATELNÉ, VÝHERCE NÁHODNÝM VÝBĚREM URČILI OPĚT SAMI DIVÁCI.

JMÉNO VYLOSOVANÉHO VÍTĚZE, KTERÝ ZÍSKAL PŘEDPLATNÉ DO DIVADLA, NA JEVIŠTI PŘEČTL MILAN NĚMEC.

A NECHYBĚL ANI PŘÍPITEK NA ZDAR INSCENACE A ŠTASTNÝ VSTUP DO NOVÉHO ROKU. FOTO JÍŘÍ SEJKORA

REŽISÉRKA KATEŘINA DUŠKOVÁ: MIKVE JE PŘÍBĚH HLUBOKÉ LIDSKOSTI I APEL NA POSPOLITOST A SOUCIT

K. DUŠKOVÁ NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE HRY MIKVE, FOTO: J. SEJKORA

V posledních asi třech letech se v divadelním světě stále častěji skloňuje jméno izraelské dramatičky, herečky a scenáristky Hadar Galron. Její hru Mikve uvádělo Národní divadlo Praha a Městské divadlo Mladá Boleslav, Městská divadla pražská připravovala její I (srdíčko) MAMA – tragikomedii o radostech a strastech spojených s údělem matek v dnešním světě. Autorka má za sebou i premiéru hry Tajemství ve vlastní režii, opět v Mladé Boleslavi. V současné chvíli se Mikve hraje ještě v Městském divadle Zlín a Divadle F. X. Šaldy v Liberci.

Jak je možné, že tato charismatická autorka, pocházející z ortodoxní židovské komunity, vyprodává divadla napříč naší republikou? Je to tím, že témata jejích her jsou vesměs srozumitelná v jakékoliv kultuře a zejména ženské publikum jim pokaždé dokonale rozumí? Nebo v tom hraje roli i kus tajemna, židovská mystika, která nás může fascinovat? Když režisérka KATEŘINA DUŠKOVÁ přinesla tuto hru, věděla přesně, proč ji chce inscenovat. Byly to silné příběhy osmi žen, které nám chtěla převyprávět? O tom všem jsme si povídaly těsně poté, co jsme začaly zkoušet tuto hru. Jenom pro úplnost dodávám, že vášnivé rozhovory nad textem vedeme s herečkami Jindrou Janouškovou, Petrou Janečkovou, Dášou Novotnou, Romanou Chvalovou, Martinou Sikorovou, Janou Ondruškovou, Veronikou Malou a hostující Eliškou Dohnalovou.

Hra Mikve se odehrává v rituální očištné lázni v ultraortodoxní židovské komunitě. Na první pohled by se dalo říct, že je to velmi výjimečné a zvláštní prostředí, které je nám příliš vzdálené a nemá nám co říct. Čím tě tato látka oslovila? Mikve je židovská rituální lázeň, v níž se ženy očišťují

po svých dnech, aby zas mohly ulehnout vedle svých mužů. Pro nás je rámcovým prostorem pro příběh lidské lhostejnosti, přezíravosti a strachu, ale také soucitu, solidarity a síly společenství. Je to příběh hluboké lidskosti i apel na pospolitost a soucit. A to je nad všemi náboženstvími i kulturami. Navíc ta hra mluví

o nebezpečí jakékoli uzavřené komunity, o nesmyslnosti ideologií, o svobodě volby, o naprosté nutnosti vyjít ze svých uzavřených světů a rozhlédnout se, zda nás někde není zapotřebí. Sčítává se tu staré myšlení opřené o tradice a nový mladý pohled na svět. A zdá se, že východiskem není konfrontace, ani boj, ale dialog.

Hra je příběhem osmi židovských žen, které se scházejí v lázni, aby se očistily, nejen fyzicky, ale především psychicky. Aby se „obnovily“, ale i zklidnily. Přesto se i v tomto prostředí objeví konflikt. Každá žena má své tajemství. Co tě na nich zajímá nejvíc?

Zajímají mě právě ta tajemství. Jedna z žen je týraná. Určitě neexistuje jednoznačné řešení, protože některé ženy se v takových případech stydí za svou slabost a ponížení a nechťejí o problému mluvit. A v Mikve se týraná žena, byť slabě, ale přece jen snaží na svoji situaci upozornit.

Chovají se ženy v naší společnosti podle tebe podobně? Nebo jsou na rozdíl od ortodoxních židovek více emancipované?

Ženy, které zažily domácí násilí, se z toho mnohdy obviňují a mlčí. Myslím, že zde víra ani přesvědčení příliš velkou roli nehraje. Pomoci takovým ženám můžeme my, v jejich okolí. Před násilím – v jakékoli jeho podobě – zkrátka nesmíme zavírat oči. Promarníme-li okamžik, kdy můžeme druhému pomoci, a navíc jsme-li jediní, kdo to může udělat, musíme být připraveni nést následky. Ta chvíle už se totiž nemusí opakovat. I o tom je hra Mikve.

Čím si vysvětluješ obrovskou popularitu hry Mikve?

Tématy, kterými se zabývá, jsou navýsost aktuální a navíc, každý dramaturg a umělecký šéf hledají práci pro své herečky. Je známo, že příležitosti mají spíše muži. A tato hra je úžasnou hereckou příležitostí pro osm hereček. Osm silných ženských příběhů... A jako bonus – židovská mystika nás z nějakého důvodu přitahuje.

Je to „ženská“ hra? Tedy o ženách určená ženám? Chtěla bych, aby bylo hlediště plné mužů... a žen.

Všechny ženy ve hře jsou hluboce věřící, přesto jsou některé ženy obviněny, že nejsou dostatečně „bohobožné“ neboli poslušné víře. Jsme my vůbec schopni pochopit jejich jednání?

Nelze zprostředkovat židovskou kulturu, tradici, rituály, my můžeme zprostředkovat sebe a své drama, drama kolegů, našich životů, životů našich sousedů, a o to se pokusíme.

Kontinuita, tradice, ale i rituály, zvyky či odkaz předků jsou v židovské společnosti velmi důležité. Dá se to přirovnat k něčemu, co žijeme my?

Tradice, rituály a odkaz předků jsou důležité v každé společnosti.

Přes všechna ta závažná témata má hra v sobě humor a jistým způsobem i nadhled. Ale není to komedie, to nečekejme. Jak ten žánr nazvat? Usměvná hra o vážných věcech?

Osm hereček, nápověda, inspicientka, já a ty – to je docela velký „babinec“. Máš nějaký klíč k tomu, jak nás všechny „ukočírovat“? Už jsi zkoušela nějakou hru, kde figurovaly jenom (či převážně) ženy?

Práci v, jak říkáš, „babinci“, mám docela ráda. Upřímně obdivuji ženy u divadla, ženy, které odcházejí od svých dětí v nejtímnějších okamžiku – před usnutím. Doběhnou do divadla s nákupem na zítra, během pár minut ze sebe sundají únavu celého dne, aby se jako mávnutím kouzelného proutku proměnily v královny, bohyně, žebračky, milenky, dcery, aby po dvě hodiny v nás – sedících v hledišti – vyvolávaly radost, údiv, smích, pláč, soucit... Obdivuji tyto ženy, které po představení spěchají domů, aby byly nabližku, kdyby se jejich dítě probudilo z noční mýry, ženy, které v noci vaří, pečou, perou, žehlí, dohánějí všechno to, co my ostatní děláme přes den. Mám ráda tyto ženy, které během svých životů stokrát zemřou, stokrát se zamilují, stokrát nenávidí a milují, které žijí role hlavních hrdinek nebo v portále čekají na svůj jediný výstup doufajíc, že jejich velká role jednou přijde... Vyjít s mnohými herečkami není jednoduché, ale já mám, díkybohu, štěstí. Pracovala jsem na dvou výhradně ženských inscenacích. V Horáckém divadle v Jihlavě jsme s kolegyňami, v době, kdy muži zkoušeli na Velké scéně Hamleta, využily čas a nazkoušely Nejstarší řemeslo Pauly Vogel. To byla krásná práce s pěticí výjimečných hereček. Před několika lety jsme nazkoušely na malé scéně vinohradského divadla hru Lenky Lagronové Nikdy se třemi jedinečnými ženami. Z každé z těchto prací jsem vyvázla s osobními přátelstvími. A do třetice teď – s pardubickou Mikve jsem dostala dar – výjimečný text a skoro dva měsíce ve společnosti osmi hereček. Sedíme u stolu, čteme hru a já je pozoruju. Je čistá radost sledovat herce, který čte text, kterému rozumí a souzní s ním, když dočteme, vždy nastane chvíle ticha... Mrzí mě, že tyto svaté okamžiky zůstanou divákům navždy skryté. Jsem celá napjatá, jaká inscenace se z toho vyklube. Ty ženy, co se mnou sedí u jednoho stolu, se znají, respektují, ctí a mají se rády. Pobyt v takové společnosti je za odměnu. A jak to „ukočíruju“? Tohle se moc „kočírovat“ nemusí. Prostě se pokusím zajistit, aby se na jevišti dostalo dostatečné množství vody do našeho bazénu, včas rozsvítím a zhasnu a zajistím, aby se na jevišti nesrazila jedna herečka s druhou...

Máš nějaké své osobní rituály, zvyky, které ti pomáhají přežít? Nebo přijemnějším udělat život vlnitějším a laskavějším?

Nějaký takový rituál by se mi občas hodil. (SMÍCH)

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Předposlední adventní víkend byl pro nás slavnostnější než obvykle, neboť jsme v Městském divadle uvedli premiéru Ibsenova dramatu **OPORY SPOLEČNOSTI**, které s našimi herci nastudoval režisér **David Šiktanc**, jenž v Pardubicích již inscenoval grotesku *Živý obraz*. Příběh ze života vysoce postavených napsal autor už v roce 1877, přesto je hra tak aktuální, až z toho mrazí. Premiéroví diváci by možná před Vánoce přivítali zábavnější titul, ale proč se před svátky (ale i jindy) nezamyslet nad stavem současných poměrů i našimi stávajícími „oporami společnosti“, k čemuž titul naléhavě vyzývá... Realizátorům a tradičně vynikajícím hercům za to patří velké díky!

RaS

MILAN NĚMEC COBY CTIHOdnÝ KONZUL BERNICK S PETREM BOROVCEM V ROLI JOHANA TÖNNESENA

FOTO KRYŠTOF KALINA

MILAN NĚMEC – JEDNOZNAČNÁ OPORA CELÉ HRY – SE SYNEM VAŠKEM, JENŽ MILANOVÍ HRÁL SYNA TAKÉ V IBSENOVĚ DRAMATU.

ŘADU POCHVALNÝCH SLOV SI PO PREMIÉRE VYSLECHLI TAKÉ LADISLAV ŠPINER A PETRA JANEČKOVÁ.

PŘI PRÁCI SE V PARDUBICÍCH OPĚT SETKALI SPOLUŽÁCI Z DAMU DAVID ŠIKTANC A PETR BOROVEC, JEHOŽ NA PREMIÉRE POVZBUZOVAL OTEC DALIBOR.

VERONIKU MALOU NA SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ VE FOYER DOPROVODILA JEJÍ NEMÉNĚ PŮVABNÁ SESTRA LUCIE.

POPREMIÉROVOU OSLAVU SI NÁRAMNĚ UŽÍVALI I ROMANA CHVALOVÁ A TOMÁŠ LNĚNIČKA.

OBČERSTVENÍ PO ZDAŘILÉ PREMIÉRE SI MARTIN MEJZLÍK A ALEXANDR POSTLER ROZHODNĚ ZASLOUŽILI!
FOTO JIŘÍ SEJKORA

Z ROLE DO ROLE, Z MĚSTA DO MĚSTA...

S. J. KALUŽNÝM JAKO DOKTOR GALÉN V BÍLÉ NEMOCI, FOTO J. FAUKNER

Rolí konzula Bernicka v inscenaci dramatu Henrika Ibsena *Opory společnosti* se s pardubickým angažmá loučí náš milý kolega, oblíbený herec MILAN NĚMEC. Ve Východočeském divadle působil v letech 1997–2007, poté na osm let přesídlil do Městského divadla v Brně a roku 2015 se do Pardubic vrátil. Nyní se vrací do Brna. Pro řadu divadelních umělců je určitá profesní migrace už z podstaty (osobnosti i řemesla) nezbytná.

Milane, je to tak i u tebe?

Každý to samozřejmě může vnímat jinak a taky k tomu nemá třeba příležitost, ale já mám za to, že pokud je to možné, takové změny jsou přirozené, zdravé, osvěžující, inspirující, obohacující, nutné... A já zase tak moc nemigruju, jenom tam a zase zpátky!

Každá změna je nějakým způsobem motivační, a zároveň něco stojí. Na co se do Brna těšíš a co tomu musíš obětovat?

Většina zasvěcených se dívá té dani z dojíždění, ale to já třeba vnímám jako nejmenší zlo. Čas na cestě je vlastně jen můj a můžu s ním naložit, jak chci. Odpočívát, pracovat, meditovat, učit se... I když, pravda, zrovna teď jsem si nezvolil nejlepší období na cestování do Brna, když jsou všechny spoje přeloženy na Dolní nádraží. Těším se ale na Brno jako město, moc, na energii, která vládne Městskému divadlu, na cinkání šalin, na Ochutnávkovou pivnici vedle divadla, na staronové kamarády a kolegy, na jejich blýb, ale vlídný

kecy o Perníkářovi a šmírákovi z oblasti... (SMÍCH) Jsem Váha a pořád na té misce „pro“ mám naloženo víc... I když svoje kluky asi uvidím o trochu míň...

V tvém brněnském repertoáru doposud převažovaly role muzikálové. Je ti hudební divadlo bližší než činohra?

To není zas tak úplně pravda! Bylo to tak půl na půl... I v hudebních velekusech jako třeba *Probuzení jara* jsem zastupoval tu činoherní, nepřející, netrdlující složku! A samá víš, že čistokrevnou činohru, aby dneska pohlédla! Žánry se mísí, propojují, košatí, obohacují... A vím, že se ještě nazpívám a nahopsám, ale jsem čím dál radší, když se ztvárnění role obejde bez not a choreografie, i když mi tohle tady bude věřit jen málokdo.

Hudební scéna Městského divadla v Brně se vyznačuje vysoce profesionální muzikálovou tvorbou a kvalitní skladbou repertoáru. Jak se díváš na zplanění tohoto žánru v netvůřcích, ryze komerčních produkcích ve stylu „pijeme kolu“?

Ano, někdy je to smutek, čemu všemu se říká muzikál!!! Mám ho vystudovaný i teoreticky, takže vím, jak by měla vypadat jeho žánrová čistota. A takové kousky se dnes mezi těmi písničkály, nebo jak to všechno nazvat, bohužel malinko ztrácejí...

V Pardubicích jsi ztvárnil také řadu velkých muzikálových rolí, byť vzhledem ke struktuře repertoáru jednosouborového činoherního divadla mnohem méně než v Brně. Mimo to ses zpočátku „zapsal“ především jako skvělý komik. Ale postupem času a hereckého zrání ses propracoval k vrcholným činoherním rolím, jakými jsou Bedřich Hofreiter v Duši – krajíně širé, Smrták v Konci masopustu, Doktor Galén v Bílé nemoci, Othello, Konzul Bernick v Oporách společnosti... Co hraješ nejraději? Škoda jen, že se ze všech těchto kusů vyškrtaly písničky!!!! (SMÍCH) Chtěla ses zeptat, co jsem hrál nejraději?! Skoro všechno! Nebudu své postavy rmoutit tím, že jim budu určovat nějaké pořadí... Ale výše zmínované byly opravdu lahůdky pro hereckou dušičku a příležitosti, které se jen tak nenaskytou. Jo a ještě Král jelenem!!!

Nemýlím-li se, Opyry společnosti byly tvým prvním hereckým setkáním s dramatikou Henrika Ibsena. Co ti dalo, případně vzalo?

Zaplácal jsem si zase ve svém hardwaru trochu paměti, vzalo mi to jako obvykle sedm týdnů života, letošní advent a chuť jít zas někoho volit! 140 let stará hra a taková aktuální současná pecka! Teda, pane Ibsene, na první setkání – hustý!!! A raději se ze setkání s režisérem inscenace Davidem Šiktancem.

Jaké máš zkušenosti s politickým divadlem? Věříš v jeho smysl?

Není to můj „cup of tea“... Politice skoro nerozumím a politické divadlo taky zrovna nekvete... Když je ale potřeba a někdo chce například skrze moji postavu do výkladu vložit nějaké takové poselství, snažím se nad tím zamyslet, pochopit to, a pokud to má opravdu nějaký smysl a není to vyložené proti mému přesvědčení, tak to přes svůj výkon předat dál.

Kdybys měl – čistě teoreticky – čas zajít si do divadla jako divák, kam a na jaké představení bys vyrazil?

Myslím, že máme opravdu málo možností sledovat světové trendy v tom našem profesním snažení, a to především v anglosaském divadelním světě. Stále je totiž co se učit. Dlouho přemýšlím nad tím, že by někdo z West Endu nebo z Broadwaye měl dorazit udělat nám nalehávku v podobě nějakého workshopu, nebo... Herec, režisér, osobnost... A předat aspoň trochu z toho vrcholu, na který už dosáhl. Jinak u nás mě vždycky potěší Dejvické divadlo a jejich osobnostní přístup, obdivuji velké muzikálové produkce za kanálem nebo za oceánem a nesmírnou úctou a obdiv stále chovám k lidem, kteří dělají dobře divadlo pro děti.

↑ COBY KONZUL BERNICK V OPORÁCH SPOLEČNOSTI, FOTO K. KALINA

Na kterých rolích a s jakými režiséry jsi v Pardubicích nejraději pracoval?

Opravdu nechci stavět nějaký žebříček. Vlastně každá spolupráce mi něco přinesla. Obrovskou radostí a darem ale byla ta možnost, že jsem skoro na každé inscenaci mohl pracovat s jiným režisérem. Za to děkuji.

Ve Východočeském divadle patříš k nejvytíženějším hercům a mnoho rolí tu budeš dohrávat jako host, takže se vlastně neloučíme úplně. Ale jak to v praxi zvládneš v souladu s angažmá v dost vzdáleném divadle?

Ono to půjde možná docela rychle... Několik kusů v mém repertoáru přirozeně dožívá a stahují se, něco zbyde a pak už jen držím palce oběma tajemnicím divadel, aby to na tu přechodnou dobu ustály a poskládaly – a aby jezdily vlaky načas!

Co tě v Brně v blízké době čeká?

Jsmo v rané fázi zkoušení velkého dramatu podle románu Lva Nikolajeviče Tolstého Anna Karenina, s premiérou na konci února, na to se moc těším! I když sousto je to tedy pořádné! Mám tam krásnou roli Kosti Levina. Zatím zase polykám písmenka a pokouším se vsoukat do postavy tak, „aby mi ještě na premiéře z jejího zadku nekoukaly nohy“, jak vždy žertuje Bolek Polívka!

Zlom vaz a měj se v Brně krásně. A díky za tvé pardubické roky!

JaP

BAROKO PRO OKO

OPĚT NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

M. MEJZLÍK S P. TENOROVOU V PŮVODNÍM NASTUDOVÁNÍ HRY V ROCE 2013

FOTO L. FORMÁNEK

Projekt **Tisíce let hudby** z roku 2011 s podtitulem **Od pravěku k renesanci** měl u dětí (i učitelů) velký úspěch, proto se dočkal pokračování. **BAROKO PRO OKO** je název druhého dílu zábavně-vzdělávacího cyklu na Malé scéně ve dvoře, který nás následně zavedl do Evropy 17. století. Tuto dobrodružnou cestu podnikli herci VČD spolu se členy Komorní filharmonie Pardubice. Oba díly se dočkaly mnoha repríz a časem se ukázalo, že by bylo vhodné je znovu zopakovat. **Martin Mejzlík**, jeden z představitelů obou částí Tisíce let hudby, o tom říká: „Když jsem byl na besedách na školách, kantoři mi často říkali, že se jim tento náš projekt moc líbil, že jsou na něj moc dobré ohlasy. A děti pořád dorůstají, proto se to dá hrát téměř donekonečna.“

Hrálo se pro děti prvního i druhého stupně, pokaždé se herci museli přizpůsobit divákům, hrát trochu jinak, aby je zaujali. A jak sami interpreti říkají, cítili, že jsou s obecenstvem napojeni, že interakce, o kterou usilovali, funguje. **Jana Ondrušková**, účinkující v prvním dílu, to popsala: „Děti seděly jako pěny a zároveň reagovaly, kde se to očekávalo. Určitě se nenudily a nebály se, byly spontánní.“

Pro velký úspěch se tedy první díl zopakoval a teď se „oprašuje“ a přezkoušuje jeho pokračování – **BAROKO PRO OKO**. Tentokrát bude partnerkou Martina Mejzlíka **Veronika Malá** a na mnoho nástrojů opět zahrají **Martina Čechová**, autorka samotného textu, a **Radek Pokorný**, členové

pardubické filharmonie. V necelé hodině se před zraky diváků opět odehraje zázrak zrození barokní hudby, připomene se blahobytná Francie za vlády krále Ludvíka XIV. Seznámíme se s jeho dvorním skladatelem Jeanem Baptistou de Lully i divadelním autorem a principálem Molièrem. Dále se vydáme do Itálie, kde se setkáme s Antoniem Vivaldim, a pobavíme se na nikdy nekončícím karnevalu, v Německu se necháme uchvátit božskou hudbou Johanna Sebastiana Bacha a v Londýně nás oslní Georg Friedrich Händel...

Obnovená premiéra inscenace Tisíce let hudby II aneb Baroko pro oko se bude konat 26. února dopoledne na Malé scéně ve dvoře.

JaU

LÁSKYPLNÝ DIVADELNÍ BÁL

Už v čase adventu, tedy v období ztišení, zklidnění a meditací, jsme začali organizovat další divadelní ples, vstupenky na něj byly totiž uvolněny do prodeje právě v předvánočním čase. Zatímco venku mrzlo a všude kolem byla vánoční výzdoba, plánovali jsme, jak se spolu budeme v Městském divadle **1. března** bavit. Ano, takhle dopředu musíme v divadle myslet, aby ve správný čas bylo všechno tak, jak má být. Konkrétně – vygrunтовané divadlo proměněné v taneční sál, slavnostně rozsvícené a čekající na plesové hosty. Všechno je už promyšlené do (téměř) posledního detailu a jediné, co zatím chybí, jste vy, naši hosté.

Náš letošní ples jsme nazvali **LÁSKYPLNÝ DIVADELNÍ BÁL**. Proč? Nejen protože ho chystáme s láskou, tentokrát dokonce s **Josefem Láskou**, ale chceme tím i připomenout velkou výpravnou inscenaci, která měla premiéru na podzim – Zamilovaného Shakespeara. A tato hra je především o lásce, nejen k ženě, ale i k divadlu. Někdo hodně chytrý dokonce řekl, že text Zamilovaného Shakespeara je milostným dopisem divadla sobě samému.

Večerem budou provázet **Josef Láska** a **Jana Ondrušková**, ústřední zamilovaná dvojice ze zmíněné inscenace. V moderování jim bude zdárně sekundovat již sehraný pár – **Ladislav Špiner** a **Petra Janečková**. Budou se však svádět i boje. Některé na kordy, jiné méně brutálně, zato neméně srdnatě – herci totiž celý rok bojují o přízeň svých diváků a v tento večer se dozvědí, jak v divácké anketě obstáli. Také předvedou krásné a inspirativní kostýmy z inscenací poslední doby. Tomu všemu bude vévodit poezie stará přes čtyři sta let, přesto pořád půvabná a smyslná. A láskyplná, samozřejmě.

Tančit se budou tance dobové i moderní, k tomu bude hrát taneční orchestr **JK Band**. Ten posléze vystřídá skupina **PartyLeaders**, která rozjede tu pravou bláznivou party. Oku polahodí i tanečníci, kteří momentálně tančí nejlépe v republice – uvidíte **TK Chvaletice**, mistry ČR ve standardních formacích s tancem nazvaným ALL Night Long, taneční ukázky **Jiřího Bělohávk**a a **Jitky Boháčové**, vicemistrů světa 2018 v latinko-amerických tancích, či vystoupení **Vojtěcha Kovárníka** a **Anny Jiškové**, kteří (ve věku Romea a Julie, milenců z Verony) rovněž skvěle tančí „latinu“. Těšit se však můžete i na **Jiřího Dvořáka** a **Lenku Noru Návorkovou**, vítěze StarDance! A aby tento večer byl dostatečně kouzelný, vystoupí i mladý kouzelník **David Kopecký**. Chybět nebude ani tradiční bohatá tombola. Věříme, že letošnímu plesu skutečně povládně láska a vaše dobrá nálada. My uděláme všechno proto, aby Láskyplný divadelní bál byl nezapomenutelný a skvělý. Snad nejlepší v celé plesové sezóně!

JaU

PŘIJÍŽTE SI I VY ZATANČIT NA PRKNA, KTERÁ ZNAMENAJÍ SVĚT.

FOTO J. SEJKORA

3 × 5 S GEORGEM KAPLANEM

Na konci října přibyla v našem repertoáru Malé scény ve dvoře špionážní komedie současného francouzského autora Frédérica Sonntaga **GEORGE KAPLAN**. Potom, co jsme si ji společně s režisérkou Lindou Duškovou vyzkoušeli jako scénické čtení v rámci cyklu **INprojekty** (leden 2017), získala podobu plnohodnotné inscenace s moderní scénografií a hudbou. Protože takové věci se nedějí každý den – herci nemají tak často možnost pracovat na Malé scéně na inscenacích tohoto typu s novými režiséry, a tedy novými režijními postupy – zeptala jsem se pětičlenného hereckého týmu na několik otázek:

1. Bylo pro tebe setkání s režisérkou Lindou Duškovou inspirativní? V čem konkrétně?
2. Jak si rozumíš se svými postavami?
3. Co tě na každé repríze nejvíc baví?

PETRA JANEČKOVÁ

1. Linda se hodně spoléhá na invenci a inteligenci herců, protože je sama taková. Při tomto zkoušení byla důležitá technika – systém kamer a obrazovek, a to zabralo hodně času na úkor herecké práce. Moc mě bavila zkouška, kdy jsme improvizovali, škoda, že jich nebylo více.
2. V první části ještě hledám, tam se ještě necítím doma. V dalších dvou už se tím více méně bavím, ty postavy jsou mi jasnější.
3. Je to adrenalin, spousta textu,

nemáme náповědu, a tak se musíme spoléhat jeden na druhého. Každé představení je jiné, a to mě strašně baví.

ŠTĚPÁNKA FINGERHUTOVÁ

1. Myslím, že do divadla přinesla moderní hru, nové nápady a mladý tvůrčí tým i vizi. Inspirativní to bylo určitě. Konkrétně nás naučila cvičení „samuraj“ k napojení se na ostatní, kterým jsme zahajovali každou zkoušku.
2. Já jako Štěpánka nevím. Nějak je hraju... Ale nejvíc si užívám

spisovatelku ve druhé části. Kdybych ji jako Štěpánka potkala na ulici, tak bych si řekla, že je to jako „docela pinda“. Ale hrozně mě baví ji hrát!

3. V první části si vždycky připadám, že jsme ve studiu na natáčení nějakého amerického sitkomu, jako třeba *Teorie velkého třesku*, v takovém tom ateliéru se živým publikem. Druhá je pro mě nejtěžší, ale nejzábavnější, a ve třetí už je člověk rád, že to dovalil skoro do konce. Jsem moc ráda za svoje kolegy, baví mě, jak hrají a jak se uvolňujeme s každou reprízou. Mám to představení moc ráda.

MARTINA SIKOROVÁ

1. Že je to „jen“ člověk, který jako my všichni prožívá své emoce. Dala nám to poznat. Tak dík.
2. Někdy víc, někdy méně.
3. Když se někdo ztratí v textu. Když ho většinou Péta zachrání... To bývá veselo.

MILAN NĚMEC

1. Setkání s ženskou bytostí za režisérským pultem je vždy osvícením a inspirací! Nese to s sebou ovšem i jistá drobná úskalí, v komunikaci například... Je to prostě setkání žena – muž.
2. Myslíš moje „Čéčko“? Já jsem moc spokojený, nestěžuju si a ještě si při představení můžu pít pivo! I když nealko... Takže bych neměnil za „Áčko“, „Béčko“ ani „Ěčko“, leda za „Déčko“, k němu mi zůstala láska ještě od scénického čtení.
3. Že je zatím pokaždý napínavý, jestli to dohrajeme a řekneme všechno!

JAN MUSIL

1. Setkání bylo velice inspirativní. Nejvíce přístupem k práci.
2. Rozumím. (SMÍCH) Stali se z nás kamarádi.
3. Nikdy nevíme, jak to dopadne. Je to úlet.

AnH

ON-LINE S JANOU ONDRUŠKOVOU

Kulturní internetový portál Scena.cz již téměř dvacet let pořádá čtenáři vyhledávané a velmi oblíbené NetHovory. Jedná se o virtuální diskusní fórum, v rámci něhož jsou on-line zpovídaný osobnosti nejen z divadelního světa. Do nethovorového „křesla pro hosta“ se usadilo už mnoho našich herců, jejichž řady ve středu 27. února rozšíří usměvavá JANA ONDRUŠKOVÁ, jednoznačná posila našeho souboru, která naposledy zazářila po boku Josefa Lásky v roli Violy de Lesseps v romantické komedii Zamilovaný Shakespeare.

Rodačka z Třince, narozená ve znamení Blíženců, je absolventkou Janáčkovy konzervatoře v Ostravě. Do pardubického angažmá přišla v roce 2014 po svých divadelních začátcích v Českém Těšíně. Ke svým rolím prý přistupuje zodpovědně jako maminka ke svým dětem, nedělá v nich rozdíly a miluje je všechny stejně (a že jich na svém kontě už má!) – z těch současných připomeňme alespoň Ronnette v Kvítku z horroru, Gábinku v Krásce

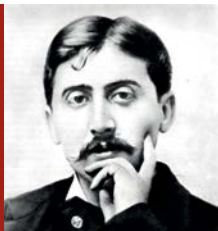
a zvířeti, Sestru Mary Leu v Jep-tiškách, Rasputinovu manželku Prašu, Lois Linnovou / Biancu v Kiss me, Kate či Paní Lyngovou v Oporách společnosti. Miluje jógu a jízdu na kole. Ráda si také

odpočine u čtení, luštění křížovek, na procházce v přírodě nebo prací na zahradě, kde si pak za odměnu něco šťavnatého ugriluje. Nejdůležitější jsou pro ni její blízcí. Sní o tom, že bude mít stále tak krásný život jako doposud. Jelikož se bojí, že by se mohlo splnit to, z čeho má největší strach, o svých úzkostech raději nikdy nemluví. Věří, že člověk může vše ovlivnit, a proto se snaží myslet pozitivně. Jde-li do tuhého, říká si: „Když nejde o život, jde o ...“ Tolik snad jen na úvod, dále je to už pouze na vás. Pokud se o Janě chcete dozvědět více, navštivte www.scena.cz a uložte zde svou otázku, nebo si počkejte na středu 27. února na 17.00 hodinu a ptejte se přímo. Jana se na vaše dotazy již moc těší! RaS

↑ COBY VIOLA DE LESSEPS V ZAMILOVANÉM SHAKESPEAROVÍ, FOTO J. VOSTÁREK
← S P. PALMOVSKOU A V. MATUŠOVOVOU V KVÍTKU Z HORRORU, FOTO J. FAUKNER

Otázky Marcela Prousta

Jelikož zvědavý literát už obešel všechny herecké šatny, nezbylo mu, než pokorně zaklepat na dveře ředitelny, a tím završit v divadle svůj dlouhodobý průzkum. Měl štěstí, PETR DOHNAL se k interview postavil čelem – svědomitě, a přitom s humorem sobě vlastním.

AnH

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?

Na Facebooku žádné přátele nemám, protože takovému označení kohokoli, kdo se mi, byť bez zřejmých důvodů, přihlásí do elektronického profilu, nemohu považovat za přítele. U skutečných přátel si považuji toho, že oni mě také považují za přítele.

Pro které chyby máš největší pochopení?

Pro ty vlastní, proto jsem to taky se sebou tak dlouho vydržel.

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?

Robinson, protože já bych nedokázal být sám.

A fiktivní hrdinkou?

Skutečné i ty fiktivní jsou všechny hrdinky. Jak říká kolega Rumpík, ženy vydrží víc než člověk.

Jaká je tvá oblíbená činnost?

Hodně zájímavé práce vyvážené maximálním relaxem.

Z čeho máš největší strach?

Ze zlé hlouposti.

Jaká vlastnost ti na tobě nejvíce vadí?

Že maximální relax mám raději než hodně práce.

Jakou vlastnost nejvíce odsuzuješ u druhých?

Lenost.

Co ti vadí ze všeho nejvíce?

Vyčuranost, nazval bych to ostřeji, ale to by mi tady asi neprošlo.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel?

Ještě nedávno to byl Jakub Jan Ryba, předtím Amadeus Mozart a teď například Cole Porter nebo Alan Menken.

Tvůj nejoblíbenější spisovatel?

Jerome Klapka Jerome.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?

Lenost, proto pořád vymýšlím, jak vše zjednodušit a ulehčit. Ale vzniká tím zatím jen spousta práce, hlavně pro mé okolí.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?

Moje mamka, protože mě vychovala a nechala vystudovat jako samoživitelka. Vůbec nechápu, jak to zvládla, že jsme nikdy nestrádali.

S M. MEJZLÍKEM A M. NĚMCEM V KALIBOVĚ ZLOČINU, FOTO J. FAUKNER

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?

Optimismus, ale někdy to dá zabrat.

Kdybys nebyl sám sebou, kým bys chtěl být?

Tím nejlepším z těch všech, co v sobě mám.

Čeho si nejvíc ceníš u mužů?

Mužnosti.

Čeho si nejvíc ceníš u žen?

Ženskosti.

Která historická postava je podle tebe nejodpudivější?

Všichni diktátoři.

Kde bys nejraději žil?
V Pardubicích.

Jak bys chtěl zemřít?
Nechtěl bych, ale jestli to bude nutné, tak v botách.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?

Reformy mění pouze neudržitelný okamžitý stav v nějaké vyhocené historické chvíli, jsou jen dílčí součástí přirozeného vývoje a víc si přisvojují, než by něco měnily. Mladí lidé jsou hybateli změn.

Nejoblíbenější jídlo a pití?

Šunkofleký a dobré víno.

Jak si představuješ dokonalé štěstí?

Jako to, které občas prožívám.

Jaký je tvůj nejoblíbenější pták?

Od Hitchcockova hororu ptáky nemám v oblibě, snad jen ty, co cvrlikají na jaře a v létě na zahradě, ale nevím jak se jmenují.

Jakou historickou osobnost nejvíc obdivuješ?

Z novodobých dějin je to pro mě Václav Havel.

Nejoblíbenější barva a květina?

Rozmanitost a barevnost lučního kvítí.

Jaký je momentální stav tvé mysli?

Podle mě je v pohodě. Jak to však vnímá mé okolí, se raději neptám.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?

Ztráta blízkého člověka.

Jaká jsou tvá oblíbená jména?

Eliška, Tereza, Jindra a Amy...

Jaké je tvoje životní motto?

Žít naplno a stihnout si to všechno užít.

V ROLI LADISLAVA SMAŽE V HOŘÍ, MÁ PANENKO!, FOTO M. KLÍMA

POSLEDNÍ POLIBKY

MUZIKÁLU KISS ME, KATE

Pětatřicetkrát ožilo jeviště Městského divadla muzikálem Colea Portera *Kiss me, Kate* a stejně tolikrát se Petruccio dvořil Kateřině, aby v závěru celý ansámbl herců včetně početné company volal: „Dej mu pusl!“ 14. února se Petra Janečková a Milan Němec přestanou hádat, škorpit a usmířovat jako Lilly Vanessi a Fred Graham – muzikál totiž končí svou dvouletou pardubickou jevištní poutí. Kromě skvělých hereckých výkonů a nápadité komiksové scénografie Pavla Kocycha diváci oceňovali především živou hudbu, která s energií a bravurou hrála Porterovy swingové hity. Na jevišti tančili herci i tanečníci v originálních choreografiích Aleny Peškové pod režijní taktovkou Kateřiny Duškové.

S představitelkou Kate PETROU JANEČKOVOU jsme si povídaly během pauzy čtené zkoušky na hru Mikve, kterou právě připravujeme opět s režisérkou Kateřinou Duškovou.

Petro, jsi absolventkou muzikálového oboru JAMU, takže se v žánru muzikálu cítíš jako ryba ve vodě, předpokládám. Bylo obsazení do hlavní dámské role v *Kiss me, Kate* pro tebe výzvou? Obsazení do hlavní role je vždy výzvou! (SMÍCH) Ten titul jsem neznala, tak jsem si ho nejprve „vygooglila“, abych se o něm něco dověděla. O čem to je, jaké jsou tam písně a především v jakém hlasovém rozsahu jsou, protože to je nejdůležitější. No a byla to skutečně výzva, takhle vysoký part jsem nezpívala od školy!

Kiss me, Kate má dvě poměrně dost odlišné linky – svět oblastního divadla, ve kterém herci zkouší svoje role v muzikálu, a děj samotné zkoušené hry *Zkrocení zlé ženy*. Co tě baví víc?

Asi to takhle nerozdělují, protože obě ty linky se prolínají. Civil se míchá s divadlem. Třeba když jsem našťvaná na svého divadelního partnera a žárlím, tak to prosakuje i na jeviště, kdy hrajeme Shakespeara. Ale je to komedie, takže je to tzv. „nakopnuté“. Nejzajímavější na té práci právě bylo tyto dvě odlišné roviny propojit.

Hraješ, zpíváš a tančíš – to všechno najednou v poměrně vypjaté roli, kde se nešetří emocemi ani pohybem. Jak se ti v takovém „kalupu“ zpívá? Musela ses nějak zvlášť připravovat na muzikál, který vyžaduje takové nasazení a energii? Není čas se na to nějak připravovat. A ve výsledku je v inscenaci taková hodně náročná scéna

P. JANEČKOVÁ S M. NĚMCEM V HLAVNÍCH ROLÍCH MUZIKÁLU KISS ME, KATE, FOTO R. ČERNÝ

jenom jedna, kdy skáču do náruče kolegů, kteří mě drží nad hlavou. Ale oni mi hezky pomáhají, takže i když je ta píseň náročná na udýchání, dá se to s jejich pomocí zvládnout. Jsem zvyklá zpívat za pohybu, takhle jsme se to učili už na škole a je to tak správně.

Popasovala ses i s poměrně těžkým pěveckým partem. Když jsme se s paní režisérkou ptaly korepetitora, jestli by neměl některé části transponovat, říkal, že by byla škoda nevyužít tak dobrý soprán. Nelitovala jsi, že se tvůj part neupravil?

Nelitovala. Vždycky lituješ, když to zkoušíš, protože když je píseň pro zpěvaččin hlas pohodlnější, tak do toho může dát víc emocí. Finále hry je opravdu vysoko, ale bylo na režisérce, aby posoudila, jestli je to ještě únosné a je mi rozumět. Je tam jedna píseň, kterou kdybych mohla zpívat naplno a nekontrolovat si tóny, tak bych ji zpívala, jak mi velí srdce.

Na jevišti svádíš „boj“ se svým divadelním partnerem Milanem Němcem. Tvým životním partnerem je také herec, Láďa Špíner. Zkoušeli jste někdy takové role, že byste spolu na jevišti „válčili“?

Moc jsme spolu neválčili. Nebylo kde. Partnerili jsme v Živém obrazu a ve Snu noci svatojánské, kde postavy proti sobě intrikují a poté se spolu setkají až na konci, když je mezi nimi souznění.

Hrála jsi velké muzikálové role – Mam'zelle Nitouche, Sugar, Lízu v My Fair Lady či právě Lilly Vanessi v Kiss me, Kate. Každá přišla v jiném čase a v jiných souvislostech a pokaždé to byla spolupráce s jiným režisérem. Co bude dál? Máš nějaký tajný či nesplněný sen, toužíš po nějaké muzikálové roli?

Nemám potuchy. U divadla nemá člověk tihnout k nějakým snům, protože pak může být zklamaný, aspoň já to tak mám. Nemá smysl

čekat na vysněnou roli, která nepřichází. Já mám neobyčejné štěstí, protože dostávám velké množství krásných rolí. Jsem absolutně spokojená.

Bude se ti stýskat po Kiss me, Kate?

Určitě ano. Jsou však věci, po kterých se mi stýskat nebude, jako je udržování hlasové hygieny, rozezpívávání se den dopředu, týden dopředu, aby byl hlas v kondici. Ale po těch peprnějších scénách se mi stýskat bude.

Závěrem úplně z jiného soudku, začala jsi zkoušet velkou činoherní roli ve hře Mikve. Jak se na tuto, úplně jinou práci těšíš? Těším se moc, moc se mi ta hra líbí a přeji jí, aby se líbila i divákům a abychom si ji my, všechny ženský pospolitě krásně užily.

Petro, to si přeji taky! Děkuji za rozhovor.

JaU

VZPOMÍNKA NA JANU ŠTĚPÁNKOVOU

Těsně před Vánocemi nás bohužel zastihla velmi smutná zpráva o úmrtí paní **JANY ŠTĚPÁNKOVÉ**, která po absolvování pražské DAMU odstartovala svou profesionální hereckou dráhu právě v Pardubicích, v tehdejší Krajském oblastním divadle – v angažmá zde působila v letech 1954–59. Jednou z jejích prvních velkých rolí byla titulní postava ve Wildově komedii Vějíř lady Windermereové v režii Zdeňka Bittla (1954), avšak trvale se do povědomí pardubických diváků zapsala jako Jana z Arcu (režie Karel Jernek, 1959) v Anouilhoově stejnojmenné hře či jako Královna v Hugově Ruy Blasovi (režie Míla Vaverka, 1958).

Po hereckých začátcích na pardubické scéně se jejím domovským divadlem stalo libeňské Divadlo S. K. Neumanna, kde hrála do roku 1972. Poté získala angažmá v souboru Divadla na Vinohradech, v němž působila až do roku 2000.

Čest její památce!

RaS

→ JAKO VĚRA V STALO SE V DEŠTI, VČD 1956

IVO JANSA VE FOYER

Abstrakce výtvarnice Dagmar Karell v únoru ve foyer vystřídají obrazy, které tentokrát budou z ateliéru rovněž královéhradeckého malíře IVO JANSY. Vernisáž jeho výstavy, jež bude opět prodejná, se uskuteční v sobotu 23. února před premiérou hry Mikve, díla budou ve foyer ke zhlédnutí do 20. března.

IVO JANSA se narodil v roce 1954 v Hradci Králové, vystudoval Pedagogickou fakultu v Hradci Králové u doc. Bořivoje Borovského. Realizoval deset samostatných výstav, účastnil se mezinárodních výstav v Polsku a Německu a řady kolektivních výstav v Čechách a na Slovensku. Žije a pracuje v Hradci Králové a v Železných horách.

„Ve vztahu ke skutečnosti jsem její tichý a vášnivý obdivovatel, jehož obdiv stále roste. Přitažlivost malby spatřuji mimo jiné v tom, že umožňuje něco niterného zjevovat a zároveň ukrývat. Malbu také pokládám za cestu, způsob osobního sjednocení... Je to tichá, bezprostřední a spontánní činnost, v níž zrak ustupuje hmatu a pohybu... Z rytmu se rodí kompozice. Při práci vycházím z rozměrově nevelkých záznamů světlostních vztahů a barevnosti většinou drobného detailu. Hodně toužím a pozorně naslouchám. Důraz kladu na barvu,

chci, ať je ve své existenci bohatá,“ říká autor a předkládá i několik cenných myšlenek:

Vezměte si z přírody to, o čem jste před ní snili.

(Paul Gauguin)

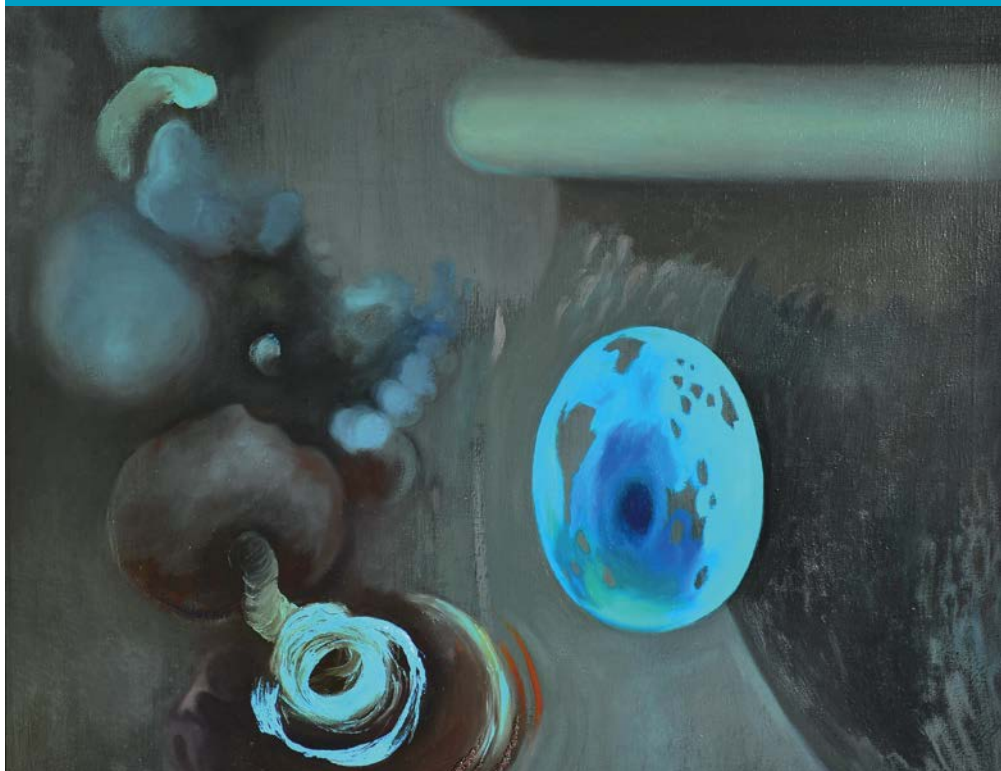
Cílem není malovat život, ale dát život malbě.

(Pierre Bonnard)

Okno vidí svět, vidí, co chybí světu, aby byl obrazem, vidí, co chybí obrazu, aby byl sám sebou, a na své paletě vidí barvu, na níž obraz čeká, na hotovém obraze vidí, jak jsou všechny tyto mezery zaplněny, a na obrazech jiných malířů vidí jiné odpovědi na jiné nedostatky.

(Maurice Merleau-Ponty)

Více o autorovi na www.ivojansa.webnode.cz. RaS

PSN se zabývá prodejem a pronájmem výhradně vlastních nemovitostí, a to bytů i komerčních prostor. Nemovitosti nabízíme v Pardubicích, Hradci Králové a po celé Praze.

Vyberte si z bohaté nabídky na www.psn.cz

**Kanceláře
v centru
Pardubic**

724 805 805

www.psn.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@vcd.cz

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNY
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

 NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

 ComArr

 BARTH

 HAK

 P
CENTRUM

 VCS
SERVISNÍ CENTRUM ČESKÉHO KOMUNIKÁČNÍHO ÚŘADU

Vesna
... dělá domovy

 Kavárna

era

 **DOSTIHOVÝ
SPOLEK**

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

 deník

 Pardubice
Český rozhlas

 Dvojka
Český rozhlas

 Country
RADIO

 **RADIO
ČERKA**
RADIO

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

 Radio
RADIO

 BEAT
RADIO

 88.0
RADIO

 DUSTV
ZABAVNĚJÍCÍ CESTOVÁNÍ

 TV

DIVADELNÍ ZPRÁVODAJ ÚNOR 2019 PŘIPRAVIL: RADEK SMĚTANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. NĚMEC A P. JANEČKOVÁ, OPORY SPOLEČNOSTI, FOTO K. KALINA